167

שרת המשפטים

ירושלים

א' אדר תשע"ז
27 פברואר 2017

מס' מכתב: 2017-3709
פנימי: א.א

לכבוד
חה"כ ניסן סלומינסקי
יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט
כנסת ישראל

שלום רב,

הנדון: תקנות המאבק בטרור (ניהול רכוש שנתפס ושחולט), התשע"ו – 2016

בהתאם לסמכותה של ועדת החוקה, חוק ומשפט לפי סעיף 97(ה) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו – 2016 (להלן – החוק), מצ"ב נוסח תקנות המאבק בטרור (ניהול רכוש שנתפס ושחולט), התשע"ז – 2017, לצורך אישורה על ידי הוועדה. לנוסח התקנות מצורפים דברי הסבר.

תקנות אלה מותקנות בהתאם להוראות סעיף 97(א)(2) לחוק, על פיו הסמכות להתקנתן נתונה לשר המשפטים בהסכמת שר האוצר, ובכפוף לאישור ועדת החוקה של הכנסת, כאמור.

מצ"ב מכתב ההסכמה של שר האוצר לנוסח התקנות כנדרש.

אשר על כן, נודה על הנחת נוסח התקנות על שולחנה של הוועדה, לצורך אישורן.

בברכה,
איילת שקד

רח' צאלח א-דין 29, ת.ד. 49029 ירושלים מיקוד 9149001, טל': 02-6466527, פקס: 02-6285438

תקנות המאבק בטרור (ניהול רכוש שנתפס ושחולט), התשע"ז-2016

בתוקף סמכותי לפי סעיף 97(א)(2) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016[1] (להלן – החוק), בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקינה תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה:

"**האפוטרופוס הכללי**" – יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי;

"**הגורם הממונה**" – עובד בכיר במשרד הביטחון ששר הביטחון מינה אותו לעניין תקנות אלה;

"**החשב הכללי**" – החשב הכללי במשרד האוצר או מי מטעמו;

"**צו חילוט**" – צו בית משפט לחילוט רכוש שניתן מכוח סעיף 53 לחוק או צו של שר הביטחון לחילוט רכוש שניתן מכוח סעיף 66 לחוק;

"**צו תפיסה**" – צו זמני לתפיסת רכוש שניתן על ידי בית משפט מכוח סעיף 53 לחוק, או צו תפיסה מינהלי כמשמעותו בסעיף 56(א) לחוק שניתן על ידי שר הביטחון;

"**רכוש בניהול זמני**" – רכוש שתפס האפוטרופוס הכללי או שהועבר לניהולו מכוח צו תפיסה, או רכוש שנתפס מכוח הוראות החוק וטרם ניתן לגביו צו תפיסה.

מסירת צו תפיסה או צו חילוט לאפוטרופוס הכללי

2. (א) צו תפיסה או צו חילוט, וכן צו המתקן או המבטל את אחד מאלה, יומצאו לאפוטרופוס הכללי על ידי התובע או קצין החקירות שלבקשתו ניתן הצו, ולעניין צו של שר הביטחון – על ידי הגורם הממונה, בציון תקופת תוקפו של הצו.

(ב) חל שינוי בתקופת תוקפו של הצו, לפי החלטת בית משפט או בהתאם להוראות סעיף 58 לחוק, יודיע על כך התובע, קצין החקירות או הגורם הממונה לפי העניין, לאפוטרופוס הכללי.

---

[1] ס"ח התשע"ו, עמ' 898.

רישום רכוש שנמסר לניהול

3. האפוטרופוס הכללי ירשום לגבי רכוש שקיבל לניהולו מכוח הוראות החוק, את הפרטים המפורטים להלן:

(1) לגבי רכוש שניתן לגביו צו תפיסה או צו חילוט - מספר התיק בבית המשפט שנתן את הצו או מספר האסמכתא לצו המנהלי של שר הביטחון בדבר תפיסת הרכוש או חילוטו, לפי העניין, זהות נותן הצו ופירוט טיבו של הצו שניתן;

(2) תאריך מתן צו התפיסה או צו החילוט ומשך תוקפו של הצו, ולגבי רכוש שטרם ניתן לגביו צו – תאריך תפיסת הרכוש;

(3) שמות הצדדים, פרטי זיהוי בעל הרכוש, המחזיק ברכוש, והטוען לזכות ברכוש – הכול ככל שהם ידועים;

(4) פרטי זיהוי הרכוש, מקום הרכוש והשימוש הנוכחי בו;

(5) הערכת שוויו של הרכוש;

(6) כל פרט אחר בנוגע לרכוש, המפורט בצו והנוגע לעניין.

ניהול רכוש בניהול זמני

4. (א) רכוש בניהול זמני ינוהל באופן סביר על ידי האפוטרופוס הכללי במטרה לשמירה על ערכו, לרבות בדרך של מכירת נכס פסיד לפי הוראת בית משפט.

(ב) ציווה בית המשפט על העמדת אמצעי מחיה סבירים מתוך רכוש בניהול זמני בהתאם לסמכותו מכוח הוראות סעיף 36ג(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג- 1973[2] או הורה שר הביטחון כאמור בהתאם לסמכותו מכוח הוראות סעיף 60 לחוק, יעבירם האפוטרופוס הכללי מתוך הרכוש שנתפס.

ניהול רכוש שניתן לגביו צו חילוט

5. (א) האפוטרופוס הכללי יפעל למימוש רכוש שניתן לגביו צו חילוט חלוט, ולהעברת תמורתו לאוצר המדינה.

(ב) עד למימוש הרכוש כאמור בתקנת משנה (א), או עד להפיכת הצו לחלוט, ינהל האפוטרופוס הכללי את הרכוש באופן העשוי להועיל למימושו, ורשאי הוא לממשו בהוראת בית המשפט.

---

[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

הודעה לחשב הכללי על חילוט רכוש שהוא נכס מקרקעין

6. (א) היה רכוש שלגביו ניתן צו חילוט נכס מקרקעין, יודיע האפוטרופוס הכללי לחשב הכללי על מתן צו החילוט.

(ב) בטרם יממש רכוש שהוא נכס מקרקעין, יודיע האפוטרופוס הכללי לחשב הכללי על הכוונה לממש את הנכס.

(ג) החשב הכללי רשאי לדרוש מן האפוטרופוס הכללי להעביר אליו את נכס המקרקעין; החשב הכללי ימסור את דרישתו בתוך תקופה שתחילתה במועד מסירת ההודעה לפי תקנת משנה (א) וסיומה תשעים ימים ממועד מסירת ההודעה לפי תקנת משנה (ב).

(ד) לא דרש החשב הכללי כאמור בתקנת משנה (ג), או שהודיע כי אין בכוונתו לקבל את הנכס, יממש האפוטרופוס את נכס המקרקעין ויעביר תמורתו לאוצר המדינה.

(ה) נתגלתה מניעה למימוש נכס מקרקעין שלגביו ניתן צו חילוט, רשאי האפוטרופוס הכללי למסור הודעה על כך לחשב הכללי לצורך קבלת הוראות, לרבות בדבר עשיית שימוש בנכס לצורכי ציבור.

הוראות לביצוע התפקיד

7. בביצוע תפקידו של האפוטרופוס הכללי לפי תקנות אלה יחולו סעיפים 4, 10, 11, 13, 14- לעניין מתן הוראות לאפטרופוס הכללי על ידי בית המשפט בנוגע למילוי תפקידו, 16, 17 ו-19 לחוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח - 1978[3] , בשינויים המחויבים לפי העניין.

שכר ניהול ומימוש

8. (א) שכר הניהול של האפוטרופוס הכללי בעד ניהול רכוש לפי תקנות אלה יהיה –

(1) חמישה אחוזים משוויו הכולל של הרכוש, והוא ייגבה עם קבלתו לניהול בידי האפוטרופוס הכללי או עם מימושו; ואולם אם הוחזר רכוש בניהול זמני למי שממנו נתפס, לא ייגבה שכר לפי פיסקה זו בעד ניהולו;

---

[3] ס"ח התשל"ח, עמ' 61.

(2) שכר שנתי של חצי אחוז מערך הכספים שהושקעו על ידי האפוטרופוס הכללי.

(ב) שכר האפוטרופוס הכללי בעד ביצוע עסקה במקרקעין על ידו יהיה שלושה אחוזים מן התמורה; שכר זה ייגבה בתום ביצוע העסקה.

צו להחזרת רכוש או תשלום

9. ציווה בית המשפט על החזרת רכוש המנוהל על ידי האפוטרופוס הכללי לפי תקנות אלה, או על תשלום בשל ביטול צו חילוט או תיקונו, או ביטל שר הביטחון את צו התפיסה, כולו או חלקו, יחזיר האפוטרופוס הכללי את הרכוש התפוס לזכאי על פי הצו, או יעביר לו את התשלום כאמור בהתאם להוראת בית המשפט או שר הביטחון, לפי העניין.

קרן שמורה

10. (א) לשם ביצוע תפקידו של האפוטרופוס הכללי לפי תקנות אלה, ובכלל זה ביצוע תשלומים בעד פעולות התפיסה, הניהול, החילוט והמימוש, או החזרת רכוש, ישמור האפוטרופוס הכללי בידיו מתוך הרכוש המחולט סכום במזומנים שלא יפחת מ – 2,000,000 שקלים חדשים (להלן – קרן שמורה); כספים שהופקדו מעל יתרה זו יועברו בתום כל שנת כספים לאוצר המדינה בהתאם לתקנות אלה.

(ב) החשב הכללי רשאי לבצע ביקורת כספית אחת לתקופה בהתאם לשיקול דעתו ובתיאום עם האפוטרופוס הכללי.

דיווח

11. (א) בתום כל שנת כספים יעביר האפוטרופוס הכללי דיווח לחשב הכללי על רכוש שמומש ועל רכוש שחולט ולא מומש לפי תקנות אלה, הסכומים שהועברו לאוצר המדינה ונכסי מקרקעין שהועברו לפי תקנה 6 באותה שנה.

(ב) אחת לשנה, או במועד אחר שיקבע הגורם הממונה בתיאום עם האפוטרופוס הכללי, יעביר האפוטרופוס הכללי דיווח לגורם הממונה על רכוש שנתפס ורכוש שחולט לפי הוראות סימן ב' לפרק ה' בחוק, בחלוקה לפי הצווים שמכוחם נתפס הרכוש או חולט.

תחילה

12. תחילתן של תקנות אלה במועד תחילת החוק.

_____ התשע"ו

(_____ 2016)

_____

איילת שקד

שרת המשפטים

(חמ 3-5326)

(2016-19056)

דברי הסבר

כללי ביום י"ז בסיון התשע"ו (23 ליוני 2016) פורסם חוק המאבק בטרור, התשע"ו- 2016 (להלן – החוק), והוא עתיד להיכנס לתוקף ביום ל' בתשרי התשע"ז, (1 בנובמבר 2016).

בפרק ה' לחוק, שכותרתו "חילוט שיפוטי וחילוט מנהלי", הוסדרו סמכויות התפיסה והחילוט של רכוש טרור. סימן א' בפרק האמור עוסק בתפיסה ובחילוט בהחלטה שיפוטית במסגרת הליך פלילי. זאת – בדרך של הפנייה להסדרים שנקבעו בתחום זה בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, ובאמצעותו גם לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973, תוך התאמות מתאימות למאטריה הייחודית של עבירות הטרור וצרכי התפיסה והחילוט בהקשר זה.

סימן ב' בפרק ה' האמור עוסק בתפיסה וחילוט מנהליים, ומטרתו להסדיר את הסמכות המנהלית של שר הביטחון להורות על תפיסה זמנית של רכוש של ארגון טרור או רכוש הקשור בעבירות טרור, כמפורט בחוק, וכן לחלט רכוש כאמור, והכל בתנאים ובסייגים הקבועים בו.

סימן ג' בפרק ה' עוסק בניהול רכוש שנתפס או חולט, והוא מסמיך את האפוטרופוס הכללי לתפוס ולנהל את הרכוש שלגביו ניתן צו תפיסה או צו חילוט כאמור. עם החילוט הסופי ומימוש הרכוש המחולט, יועבר הרכוש או תמורתו לאוצר המדינה.

סעיף 97(א)(2) לחוק מסמיך את שר המשפטים, בהסכמת שר האוצר, לקבוע הוראות לעניין ניהול הרכוש שנתפס וחולט לפי הוראות פרק ה', ובכלל זה אופן תשלום הוצאות ניהול הרכוש כאמור.

התקנות המוצעות נועדו לקבוע את ההסדרים הנדרשים בכל הנוגע לדרך ניהול הרכוש על ידי האפוטרופוס הכללי, הן לגבי רכוש בניהול זמני והן לגבי רכוש שניתן לגביו צו חילוט. ההסדרים המוצעים להלן מבוססים במידה רבה על ההסדרים הקיימים כיום בתקנות המאבק בארגוני פשיעה (דרכי ניהול רכוש שחולט ומימושו), התשע"ב-2012 (להלן – תקנות המאבק בארגוני פשיעה), בשינויים ובהתאמות הנדרשים לעניין המאבק בטרור ולנוכח הנסיון המצטבר מיישומם עד כה.

תקנה 1 בתקנה זו מוצע להגדיר מי הם בעלי התפקידים הרלוונטיים באפוטרופוס הכללי, במשרד האוצר וכן במשרד הביטחון לצורך יישום ההוראות בתקנות. כמו כן מוצע להגדיר בבירור מהם ההבדלים בין "צו תפיסה" ו"צו חילוט", ומהו "רכוש בניהול זמני". אבחנה זו חשובה בין היתר לעניין דרך ניהול הרכוש על ידי האפוטרופוס הכללי, בהתאם לסטטוס הרכוש ולטיב הצו שניתן לגביו, כפי שיפורט בהמשך.

תקנה 2 מוצע לקבוע הוראות בדבר יידוע האפוטרופוס הכללי לגבי צווי תפיסה או חילוט שניתנו על ידי הגורם המוסמך לכך, ולגבי משך תוקפו של הצו. זאת, כדי שהאפוטרופוס הכללי יוכל להיערך למילוי חובותיו לתפיסת הרכוש ולניהולו לפי החוק.

תקנה 3 מוצע לקבוע מהם הפרטים שייכללו ברישומי האפוטרופוס הכללי אודות הרכוש המנוהל על ידו. זאת, בדומה להסדר הקבוע בתקנה 7 לתקנות מאבק בארגוני פשיעה, תוך הוספת פרטים הנוגעים לרישום הנוכחי. ניהול רישום מפורט הוא הכרחי לצורך הבטחת ניהול מיטבי של הרכוש והתייחסות למעמדו המשפטי בכל שלב, ולפעולות הנדרשות בקשר אליו.

תקנה 4 מוצע לקבוע הסדרים נפרדים לעניין ניהול רכוש מכוח צו תפיסה מנהלי או שיפוטי שהוא זמני מעצם טיבו, לעומת ניהול רכוש מכוח צו חילוט. בתקנה זו נקבעות ההוראות הנוגעות לניהול רכוש בניהול זמני (ניהול רכוש מכוח צו זמני איננו מוסדר כיום בתקנות מאבק בארגוני פשיעה). סמכות התפיסה נועדה להבטיח את סיכויי החילוט העתידי ולמנוע מצב בו יוברח הרכוש בטרם סיום ההליך בבית המשפט, אולם בשלב זה הרכוש עדיין איננו נמצא בבעלותה של המדינה, וייתכן שיהיה צורך להשיבו, בסופו של דבר, לבעליו או לטוען לזכות בו. לפיכך, מוצע להבהיר כי בשלב הניהול הזמני, מטרת ניהול הרכוש היא שמירה על ערכו בלבד, ולא מימושו או השאת רווחיו. על כן לא ניתן לנהלו בדרך שעשויה לסכן את ערכו של הרכוש או להמירו ברכוש אחר. עם זאת, מובהר בתקנה כי בהתאם להוראת בית המשפט, ניתן למכור נכס פסיד (בדומה להראות סעיף 6(ג) לחוק האפוטרופוס הכללי, תשל"ח – 1978), שכן לא ניתן לשמור על ערכו בדרך אחרת. הכוונה היא לכל מוצר או רכוש אשר שמירתו לאורך זמן תגרום לקלקול, בלאי, ירידה בשוויו בשל חלוף הזמן, או להוצאתו מכלל שימוש.

בהקשר הזה יודגש כי ככלל, האפוטרופוס הכללי מנהל נכסים לפי סמכויותיו בחוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח-1978 (להלן – חוק האפוטרופוס הכללי). החוק האמור מסדיר את סמכויות הניהול ואף קובע הוראות לעניין ניהול כספים בדרך של השקעה משותפת (סעיף 10 לחוק האפוטרופוס הכללי). זאת, ביחס לנכסים עזובים אשר מועברים לניהולו על פי צו בית משפט (ובמקרים מסוימים אף בהחלטת ניהול של האפוטרופוס הכללי עצמו). לגבי נכסים כאמור, קובע סעיף 9 לחוק האפוטרופוס הכללי כי "האפוטרופוס הכללי חייב לכנס את הנכסים שבניהולו, לנהלם ולעשות בהם מה שעשוי, לדעתו, להועיל למעוניינים בהם". זאת, מתוך ראיית האפוטרופוס הכללי כמי שנכנס בנעלי הנעדרים, לפרק זמן ארוך, ומשכך עליו לפעול בנכסים ולא "לקפוא על השמרים" בעת שנקרות בפניו הזדמנויות להשביח את ערכם או להיטיב עמם. לא כן המצב ביחס לניהול הרכוש שניתן לגביו צו תפיסה. כאן, מדובר בניהול רכוש לתקופה זמנית קצובה אשר

אורכה משתנה בהתאם להליך המשפטי בעניין החילוט, ומכל מקום אינו צפוי להימשך על פני שנים. לפיכך, מוצע לחדד ולהבהיר כי לגבי רכוש כאמור, על האפוטרופוס הכללי להיערך לניהול שמרני שתכליתו שמירת ערכו של הרכוש, ולא במטרה להשיא את רווחיהם של המעוניינים בו.

בתקנת משנה (ב) מוצע לקבוע כי לעניין העמדת אמצעי מחיה סבירים מתוך רכוש בניהול זמני, לפי החלטת בית המשפט או לפי הוראת שר הביטחון, האפוטרופוס הכללי יעביר את הכספים רק מתוך הרכוש הנזיל שנתפס. מטרת הסעיף להבהיר שאמצעי המחייה המועברים לבעל הרכוש אינם יכולים לעלות על שווי הרכוש שנתפס ממנו.

תקנה 5 מוצע לקבוע כי האפוטרופוס הכללי יפעל למימוש רכוש שניתן לגביו צו חילוט חלוט, כלומר צו שאין עליו עוד ערעור ושלא הוגשה בקשה לעיכוב ביצועו, ולהעברת תמורתו לאוצר המדינה. לאחר מתן צו החילוט הרכוש עובר, למעשה, לבעלות המדינה, ועל כן אין עוד מניעה לפעול בו בדרכים נוספות, במטרה להשיא את רווחי המדינה מהחילוט, בהתאם לשיקול דעתו של מי שאחראי לניהול הרכוש. עוד מוצע לקבוע כי עד למימוש הרכוש האמור או עד להפיכת צו החילוט לחלוט, ינהל האפוטרופוס הכללי את הרכוש באופן העשוי להועיל למימושו, זאת, בדומה לקבוע בתקנה 4(1) לתקנות מאבק בארגוני פשיעה. ואולם מוצע להבהיר כי כבר בשלב זה הוא רשאי לממש את הרכוש בכפוף להוראת בית המשפט בעניין זה. זאת, למשל אם קיימת סיבה כלכלית או ענייינית המצריכה מימוש מיידי של הרכוש, למרות שהצו טרם הפך לחלוט.

תקנה 6 לגבי חילוט רכוש שהוא נכס מקרקעין, מוצע לקבוע הסדר דומה להסדר הקבוע בתקנה 5 לתקנות המאבק בארגוני פשיעה, המחייב יידוע של החשב הכללי לגבי מתן צו החילוט והכוונה לממשו. בשונה מחלק מסוגי הרכוש האחרים, לחשב הכללי ישנה מומחיות בניהול ומכירת נכסי מקרקעין. היידוע יאפשר לחשב הכללי להחליט האם לקבל את הנכס לניהולו ולשליטתו בהתאם לתקנת משנה (ג). עוד מוצע להוסיף הוראה נוספת, בתקנת משנה (ה), על פיה במצבים בהם קיימת מניעה לממש את נכס המקרקעים שלגביו ניתן צו חילוט, האפוטרופוס הכללי יהא רשאי למסור הודעה על כך לחשב הכללי לצורך קבלת הוראות, לרבות לצורך עשיית שימוש בנכס לצורכי ציבור.

תקנה 7 מוצע לקבוע הסדר דומה להסדר הקבוע בתקנה 6 לתקנות המאבק בארגוני פשיעה, ולהחיל, בשינויים המחויבים, את הסעיפים הרלוונטיים שבחוק האפוטרופוס הכללי. מטרת הוראה זו להחיל את המנגנונים הרלוונטיים לתפקידו של האפוטרופוס הכללי הקבועים בחוק על פיו הוא פועל בניהול רכוש, וביניהם, ההוראה המאפשרת העסקת נציגים; הוראות בעניין השקעת הכספים שבניהול האפוטרופוס הכללי; הוראות

בעניין הגשת פרטה וחשבונות ועוד. יצויין כי בשונה מתקנה 6 הנזכרת, כאן מוצע שלא להחיל את סעיף 9(א) לחוק שעניינו פעולות לאיתור בעלי הזכויות בנכס (נושא שאיננו רלוונטי בהקשר הנוכחי, כאשר אין מדובר בנכסי נפקדים), וכן את סעיף 12 לחוק שעניינו תשלום הוצאות הניהול של הנכס – נושא שהוסדר בנפרד בתקנה 8 המוצעת.

תקנה 8 לעניין שכר הניהול של האפוטרופוס הכללי בעד ניהול הרכוש לפי תקנות אלה, מוצע לקבוע הסדר זהה לזה שנקבע בתקנה 9 לתקנות המאבק בארגוני פשיעה, כמפורט בגוף התקנה. עם זאת, מוצע לקבוע כי במקרים בהם הוחלט על החזרת הרכוש למי שממנו נתפס, ולא על חילוטו באופן סופי, האפוטרופוס הכללי לא יגבה כלל את שכר הניהול של 5% משוויו הכולל של הרכוש, אלא רק את דמי הניהול בשווי של 1/2% כאמור. זאת, בניגוד לגביית שכר ניהול בתקופת הצו הזמני כאשר לאחריו ניתן צו חילוט קבוע לרכוש. כאשר רכוש שנתפס מוחזר לבעליו על פי צו של בית המשפט, אשר איננו מאשר את המשך תפיסתו או את חילוטו – משמע, הרכוש המוחזר איננו בר חילוט שכן בית המשפט לא שוכנע בדבר ההצדקה לחילוטו, או לגבי קיומן של ראיות מספיקות לכך. בנסיבות אלה, הרי שאין עוד הצדקה לגבות שכר ניהול לגבי רכוש זה בגין התקופה שבה היה תפוס בידי הרשויות.

תקנה 9 מוצע לקבוע הסדר דומה לזה הקבוע בתקנה 10 לתקנות המאבק בארגוני פשיעה, לעניין תפקידו של האפוטרופוס הכללי בהחזרת רכוש או תשלום לזכאי על פי צו של בית המשפט או שר הביטחון, לפי העניין. מוצע לקבוע כי החזרת הרכוש או תמורתו, ובכלל זה החזר כספים שנתפסו, וכן התשלום, ייעשו בהתאם לקביעת בית המשפט או שר הביטחון, לפי העניין.

תקנה 10 מוצע לקבוע הוראות בעניין "קרן שמורה", בסכום כמוצע בתקנות, אשר יישמר בידי האפוטרופוס הכללי לצורך תשלומים והוצאות המוטלים עליו בקשר עם ניהול הרכוש התפוס שבאחריותו.

תקנה 11 מוצע לקבוע כי בתום כל שנת כספים יעביר האפוטרופוס הכללי דיווח לחשב הכללי על רכוש שמומש ועל רכוש שחולט ולא מומש, הסכומים שהועברו לאוצר המדינה ונכסי מקרקעין שהועברו באותה שנה. הנוסח המוצע זהה לתקנה 11 לתקנות המאבק בארגוני פשיעה.

כמו כן מוצע לקבוע כי אחת לשנה, או במועד אחר שיתואם בין האפוטרופוס הכללי למשרד הביטחון, יעביר האפוטרופוס הכללי דיווח מפורט אודות הרכוש שבניהולו, מכוח צו תפיסה או צו חילוט של שר הביטחון. זאת, כדי לאפשר למשרד הביטחון לקבל מידע מלא אודות מימוש הצווים שניתנו בידי שר הביטחון, וכן לצורך עדכון שוטף הנדרש לשם

דיון בבקשות השגה, בהארכת תוקף תפיסה או בבקשה לחילוט, וכל פעולה מינהלית אחרת הדרושה לשם יישום סמכויות שר הביטחון בעניין זה, בהתאם לחוק.

תקנה 12 מוצע לקבוע כי תחילתן של תקנות אלה במועד תחילת חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.